

Dutsj maakt diversiteit licht verteerbaar

► Theatergroep zorgt voor intiem samenzijn in Regenboogweek

HOOGVEEN - Hetero, homo, transgender? Het maakte woensdagavond geen verschil bij het optreden van Dutsj Queer Playback Theatre in theater De Tamboer. Het ruim 40-koppige publiek kon genieten van bijzondere verhalen die werden verteld over uit de kast komen. Het verhaal werd vervolgens uitgebeeld door de acteurs van het terugspeeltheater. Dat ene uurtje was eigenlijk veel te kort.

Henriëtte Meppelink

'Mijn eerste gast die op deze stoel komt zitten heb ik al,' vertelt groepsleider Alice Faber enthousiast aan het publiek. 'Ria, kom maar.' Op de rode stoel naast Alice vertelt de van oorsprong Limburgse Ria met haar charmante 'zachte g' dat ze van kleins af aan op meisjes viel. 'Eigenlijk ben ik een zandbakpot,' vertelt ze, terwijl het publiek in een deuk ligt. Acteurs Sanne Roos Buurke, Marjet van der Wal en Ton Kemp nemen het verhaal aandachtig in zich op. 'Vertellen aan mijn ouders dat ik lesbisch was, is ontzettend naar geweest. Drie weken later was ik vertrokken. Op naar Maastricht om eens bij COC te gaan kijken. Toen ik daar aankwam, bleek er een mannavond te zijn.'

Alice schudt haar hoofd. 'Dat meen je niet! Wat een anticlimax!'

Dutsj Queer Playback Theatre.

NDC mediagroep ©

Wanneer Ria heeft plaatsgenomen op de eerste rij om haar verhaal uitgebeeld te zien, beginnen ook muzikanten Jan Bart Leeuw, Runa van den Broek en Vivian Majoor te spelen. Ton, Sanne Roos en Marjet spelen het verhaal na op de muziek. Snel, geïmproviseerd en ontzettend raak.

Van een leien dakje

De volgende gast op de stoel dient zich niet zomaar aan. Alice loopt langs iedereen en kijkt hen nog net niet diep in de ogen. Een dame vooraan wrijft een keer over

haar kin en durft dan toch plaats te nemen. Bij haar ging het uit de kast komen eigenlijk van een leien dakje. Ze vertelde het haar moeder toen ze aan het bowlen was en die had maar een antwoord klaar: 'Schat, dat wisten we allang.' Makkelijk ging het omdat ook haar zus lesbisch is. Dat had dan weer een nadeel: mensen dachten dat het een fase was. Maar dat is volgens haar echt niet zo. 'Ik weet zeker wat ik voel.' Ook hier beelden de acteurs ontroerend en treffend uit wat ze hebben gezien.

De volgende lesbienne die op de

stoel plaatsneemt, heeft het iets minder getroffen. 'Ik heb het mijn ouders een jaar geleden verteld, maar ze willen er niet met me over praten. Dat is erg moeilijk. Mijn vrienden accepteren het wel. Gelukkig. Toen ik het vertelde, bleken er nog meer homo's en lesbiennes in onze vriendengroep te zijn.' Alice is zichtbaar geschrokken. 'Eigenlijk leid je dus een schijnleven thuis.' Ze knikt verdrietig. 'Ze denken nog steeds dat ik wel met een man thuiskom en kinderen krijg. Nou, dat gaat echt niet gebeuren.' Ook de acteurs en muzikanten zijn

onder de indruk. Vivian heeft hetzelfde meegemaakt en zingt een lied, de acteurs schrijven een gedicht. Alles komt hard binnen. 'Het heeft me ontzettend geraakt,' zegt de dame in kwestie. 'Vooral het nummer van Vivian.'

De avond wordt luchtig afgesloten met een vrolijke, jonge studerende homo die op de stoel plaatsneemt. Hij vertelt niet over zijn 'coming out,' maar wel over zijn studie (interieurarchitect) en dat alle mannen in de klas homo zijn. 'Dat zorgt soms voor enorme drama's. Vooral bij een persoon, die best grappig is. Een soort relnicht.' Zonder overleg beelden Ton, Marjet en Sanne Roos ook zijn vertelsels uit. Zelf moeten ze hard meelachen. Het maakt de verhalen luchtig, licht verteerbaar en ontroerend. Het publiek geniet met volle teugen. Iedereen zit op het podium, net niet bij de acteurs op schoot. Het maakt het intiem en gezellig. Dat doek gaat dan ook veel te snel weer open.

Anders

Voorafgaand aan de voorstelling van Dutsj wordt de film Anders vertoond, van Reinier Hellenthal Jammer genoeg voor maar enkele mensen. Dat maakt het wel weer makkelijker om met de regisseur te praten. Uitgebreid krijgen de aanwezigen uitleg over de film. De film is al op 70 filmfestivals vertoond en heeft 20 filmprijzen in de wacht gesleept. 'Het mooie is dat deze film van 18 minuten is opgenomen in Drenthe. Ik kom oorspronkelijk uit Hoogeveen, maar woon nu in Assen. Dat deze hier vertoond wordt, vind ik tof.'